

Det jäser på Sunlight



■ Roine Eriksson, klubbordförande på Sunlight, fick ett enigt klubbmötes stöd för kravet på 2:32 i timmen i lönepåslag. På mötet höjdes röster för strejk. — Vi kommer inte att acceptera ett dåligt avtal bara för att förhindra en vild strejk, säger Roine Eriksson.

Bli det STREJK?

NYKÖPING: — Vi prutar inte ett öre på våra lönekrav! Vi kommer att stå på oss tills det centrala avtalet går ut i februari då vi kan vidta lagliga stridsåtgärder. Eller också sätter vi oss innan,

Lönerna på Sunlight har släpat efter i flera år och ligger nu 8 procent under genomsnittet för svensk industri och minst 3 procent under genomsnittet för fabriksanställda. För att rätta till detta kräver arbetarna vid Sunlight ett genomsnittligt lönepåslag på 2:32

kr i timmen. Men företaget är bara villigt att betala ut de 1:02 som redan förhandlats fram centralt.

Det är 1:30 som skiljer parterna åt. Vad kommer man att göra?

— Vi följer det centrala avtalet, punkt och slut,

oavsett vad lagen säger. Det säger arbetarna på Sunlight i Nyköping efter företagets besked att man inte tänker betala ut ett enda öre utöver det centrala avtalet.

säger företagets VD Gösta Kaven.

— Vi vägrar acceptera något annat än det vi begärt, säger Roine Eriksson, ordförande i fabriksklubben och han har ett enigt klubbmöte bakom sig. Vi försöker inte provocera fram någon olovlig

konflikt, men vi kommer inte att acceptera ett dåligt avtal bara för att förhindra en vild strejk. Sämt är företagets problem.

— Vi sätter oss, helt enkelt. Det är det enda språk förstår, säger flera av arbetarna.

— Sidan 6 —

Krav på strejk bland Sunlightarbetare:

— Det enda språk de förstår är om vi stoppar maskinerna

NYKÖPING: — Vi prutar inte ett öre på våra lönekrav! Vi kommer att stå på oss tills det centrala avtalet löper ut i februari och vi kan vidta lagliga stridsåtgärder, eller också sätter vi oss innan, oavsett vad lagen säger.

Det säger arbetarna på Sunlight i Nyköping efter företagets besked att man inte är beredd att betala ut ett enda öre utöver det centrala avtalet.

De fabriksanslutna vid Sunlight kräver ett genomsnittligt lönepåslag på 2:32 i timmen, men företaget är bara berett att betala ut 1:02 som fastslagits i den centrala uppgörelsen. Lönerna på Sunlight har släpat efter i flera år och ligger nu 8 procent under genomsnittet för svensk industri och 3 procent under genomsnittet för fabriksanställda.

Ett enigt klubbmöte beslutade på torsdagen att kraven ska stå fast. Och kan man inte nå några resultat förhandlingsvägen så måste andra åtgärder tillgripas, menade man. Flera röster höjdes för att man helt enkelt skulle sätta sig och stänga av maskinerna.

— Det är det enda språk de förstår. Och stämmer de oss till arbetsdomstolen så åker vi dit allihop, så får de stå där med en tyst fabrik en dag till.

Mer efter

Företagets "lönebud" dvs de 1:02 kr som redan förhandlats fram centralt, skulle innebära att Sunlightarbetarnas löner nästa år skulle släpa efter ytterligare 3 procent. En sådan utveckling kan arbetarna inte acceptera.

Det är fabriksklubben som har räknat på löner. För att återställa lönenivån från förra årets förhandlingar behöver de anställda i genomsnitt 80 öre i timmen. För att uppnå allmänna fabriksavtalets nivå, skulle de behöva ytterligare 50 öre. Det gör sammanlagt 1:30 och det är ett krav som skiljer arbetarna och företagsledningen åt.

— Vi ligger 3 procent under genomsnittet för fabriksarbetare i landet om man jämför med siffror för

andra kvartalet 1976. Jämför man med dagens siffror, så ligger vi förmodligen 6 procent under, säger Roine Eriksson, ordförande i fabriksklubben vid Sunlight. Vi räknar helst på de äldre siffrorna eftersom alla lokala förhandlingar inte är klara ännu.

Protokoll

— Företaget kan inte fortsätta att behandla lönesättningen på det här viset. Det finns ett förhandlingsprotokoll från 1975 där företaget förbinder sig att på sikt uppnå en lönenivå som motsvarar industrin i övrigt. Det protokollet vill de inte känna vid i dag. Får vi inte det vi kräver i år så ökar klyftan i stället och ingen ska inbilla mig att företaget då är berett att betala ut det vi kräver nästa år, säger Roine Eriksson. Sunlightarbetarna har i dag en genomsnittslön på 22:14 i timmen mot 24 kr i övrig industri.

Sunlightarbetarnas löneräkningar står sig slätt även vid en jämförelse med tjänstemännen på Sunlight. Medan tjänstemännens löner ökar med 9,6 procent i år så stannar arbetarnas löneökning på 4,6 procent.

— Om vi räknar så positivt som det nånsin går, så kan vi möjligen

komma upp i 5 procent, säger Roine Eriksson.

Bara viljan

Något protokoll där företaget förbinder sig att jämna ut lönenivåerna har företagets VD Gösta Kavén inte hört talas om. Visst finns det ett protokoll, men det uttrycker bara företagets vilja, och man kan inte få allt man vill, säger han.

— Vi kommer att hålla fast vid det centrala avtalet. Det är vår skyldighet, punkt slut, säger Gösta Kavén och övergår till klimatet.

— Det är ett annat klimat, inom industrin numera. Läget är kärt, men jag kan inte på rak arm säga om Sunlight går sämre.

Inom fabriksklubben anser man att företagets ovilja beror på rädsla för SAF, som hotat med repressalier om företagen går med på lokala lönekrav.

— SAF tillhåller oss att strikt följa det centrala avtalet och det tänker vi göra, säger Gösta Kavén.

Företaget står alltså fast vid det centrala avtalet och arbetarna står fast vid sina krav. Hur långt är företaget berett att driva detta?

Har sagt sitt

— Vi tänker inte driva någonting

alls, säger Gösta Kavén. Vi har sagt vårt och vill arbetarna inte acceptera detta så får de väl föra ärendet vidare till central förhandling. Jag kan inte ge några ytterligare detaljer eftersom jag varit bortrest och inte träffat facket representanter.

Vad är då arbetarna beredda att göra för att få igenom sina krav?

— Om företaget säger blankt nej, så finns det ju inget att förhandla om, säger Roine Eriksson. Vi vägrar att säga ja och om företaget går till central förhandling, så kan vi ta avstånd även från den uppgörelsen.

— Vi har ingen makt att sätta bakom orden, säger Roine vidare. Den centrala fredsplikten har berövat oss strejkvapnet. Men vi har den makt medlemmarna ger oss i förhandlingarna.

— Möjligheten till olovliga stridsåtgärder ökar naturligtvis genom att företaget inte ger med sig. Stämningen verkar för en olovlig konflikt. Klubben är inte ute efter att provocera fram en vild strejk, men vi kommer inte att acceptera ett dåligt avtal bara för att förhindra en sådan. Det är företagets problem.

Svartmålning

Visst talas det om dåliga tider, säger Roine Eriksson. Massmedia har ägnat sig åt svartmålning långt innan borgarna tog makten och så har ju SAF börjat också. Folk ber väl snart om ursäkt när de hämtar lönen. Företagsekonomerna har väl glömt att de gav oss dåliga löner redan på den tiden företaget gick bra. Och sen glömde de väl bort att tänka på att även vi vill se kurvan peka uppåt någon gång. Företagen har massor av utgifter att ta hänsyn till, men underligt nog hör man bara talas om löner. Precis som om det vore löner som är boven i dramat.

Strejkmöjligheterna pejlades friskt på mötet, där ungefär hälften av de 320 fabriksanställda var närvarande. Detta kan jämföras med att ett vanligt klubbmöte på Sunlight brukar samla 20—30 personer. Intresset är stort både för förhandlingsläget och för att sätta kraft bakom orden.

Månadslön

Men arbetarnas krav gäller inte bara kronor och ören. Man vill också ha fast månadslön, vilket företaget säger blankt nej till. Man vill också ha en höjning av speciella lönetillägg och där har företaget och facket inte heller kunnat enas — man har var sitt förslag. Facket vill också slopa lönegrupp A dit fabriksstäderskorna och matsalspersonalen hör. Ett slopande skulle innebära att de fick en automatisk höjning på 50 öre i timmen.

Facket kommer också att kräva att få ut de retroaktiva pengarna omedelbart. Det finns ingen anledning till att de ska ligga och föränta sig åt företaget, säger man.

— Snacka om fint samarbete kan dom, men se hur de agerar när vi kommer med våra krav, säger en av de anställda.

— Förra gången vi satte oss i fem minuter så kom direktören, som var utomland, sättandes i flygplan. Det är sånt som ger resultat.

LENA POOLMA

● **LOKALBRIST FÖR KONSTEN.** Från och med 1978 behöver Södermanlands museum allt utrymme i konsthallen för utställningar i museets egen regi. Det kommer att innebära att t ex Nyköpings konstförening framöver får göra överenskommelser med museet vid varje enskilt utställningstillfälle.